

**Міністерство освіти і науки України
Національний університет «Львівська політехніка»**

РУСАНЮК УЛЯНА ЯРОСЛАВІВНА

УДК 342.92: 342.7

**ПРОФІЛАКТИКА АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ
ПОСАДОВИХ ОСІБ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ**

12.00.07 – адміністративне право і процес;
фінансове право; інформаційне право

АВТОРЕФЕРАТ

дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата юридичних наук

Львів – 2020

Дисертацією є рукопис.

Робота виконана у Навчально-науковому інституті права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка» Міністерства освіти і науки України.

Науковий керівник – доктор юридичних наук, професор
ЛИЧЕНКО Ірина Олександрівна,
Навчально-науковий інститут права,
психології та інноваційної освіти
Національного університету
«Львівська політехніка», завідувач кафедри
цивільного права та процесу.

Офіційні опоненти: доктор юридичних наук, доцент
ЧОРНА Вікторія Григорівна,
Державний вищий навчальний заклад
«Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»,
професор кафедри адміністративного права і
процесу;

кандидат юридичних наук, професор
НАЗАР Юрій Степанович,
Інститут з підготовки фахівців для
підрозділів Національної поліції
Львівського державного університету
внутрішніх справ, директор інституту.

Захист відбудеться «30» листопада 2020 р. о 10-00 годині на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 35.052.19 у Національному університеті «Львівська політехніка» (79008, м. Львів, вул. Князя Романа, 1-3, аудиторія 301 XIX навчального корпусу)

З дисертацією можна ознайомитися в бібліотеці Національного університету «Львівська політехніка» (79013, м. Львів, вул. Професорська, 1)

Автореферат розісланий «28» жовтня 2020 р.

Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради

Н. П. Бортник

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. У процесі формування оновленої системи публічного управління в Україні особливо актуальним стало питання забезпечення законності, професійності та «прозорості» діяльності посадових осіб органів публічного управління як основних суб'єктів виконання завдань і функцій таких органів. Перед правовою наукою стоїть важливе завдання сформуванню сучасний комплекс спеціальних заходів впливу на посадових осіб органів публічного управління щодо нейтралізації потенційної можливості вчинення ними адміністративних правопорушень, усунення чинників, які зумовлюють їхню протиправну діяльність задля забезпечення ефективності роботи в процесі реалізації управлінських функцій, чіткої диференціації різновидів можливих проступків посадових осіб органів публічного управління та формування сучасних заходів їхньої профілактики.

Про важливість профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління свідчать результати проведеного за темою дисертації анкетування, зокрема 71,4 % опитаних громадян наголосили на винятковій важливості адміністративної відповідальності посадових осіб органів публічного управління. Відповідаючи на запитання про зумовленість таких адміністративних деліктів, 39 % віддали пріоритет недосконалість чинного законодавства, тим часом як економічні чинники склали 38,6 %, недосконалість інформаційно-технічного забезпечення посадових осіб визнали 15,7 %, соціально-політичні чинники – 6,7 %. Тобто проблеми нормативно-правового забезпечення цієї сфери визначаються суспільством як пріоритетні.

Однак слід наголосити на несформованості науково-теоретичного підґрунтя дослідження профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління. Історико-правову цінність, з огляду на потребу цілісного формування уявлення про становлення сучасної системи профілактики деліктів в Україні, становлять праці О. Анатольєва, В. Махоніна, П. Осипова, А. Ушанова, Ц. Ямпольської. Також вагоме значення в аспекті проведеного дослідження мали праці таких авторів, як: В. Бурдяк, О. Дрозд, І. Нинюк, О. Оболенський, М. Пресняков, В. Сороко, Н. Липовська, Т. Федорів, які стосуються публічного управління загалом, діяльності посадових осіб, проходження державної служби, здійснення публічно-сервісної діяльності органів публічного управління. Під час виконання дисертаційної роботи враховано результати наукових досліджень профілактики адміністративних правопорушень О. Андрєєвої, В. Бабакіна, Є. Зінич, І. Комарницької, І. Личенко, О. Остапенка, С. Поволоцької, І. Стахури, А. Трофімчук, О. Троянського. Основою дослідження стали праці інших представників адміністративно-правової науки, зокрема Є. Бараш, Н. Бортник, Т. Гарасиміва, А. Лещуха, Ю. Назара, В. Ортинського, О. Ромців, А. Суббота, В. Чорної.

Попри широкий перелік представлених наукових доробків, що мали вагоме значення у підготовці дисертаційної роботи, слід констатувати, що сьогодні вітчизняні науковці приділяють недостатньо уваги проблемі профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління. Причиною цього є успадкована з радянських часів схильність наукової спільноти розглядати питання профілактики деліктів посадових осіб через призму специфіки політичної системи держави, складність подолання усталеної практики штучної криміналізації складів таких деліктів, відсутність прикладів ефективного адміністративно-правового регулювання цієї сфери суспільних відносин, що можуть служити підґрунтям для розроблення сучасних нормативно-правових актів профілактики правопорушень посадових осіб у сфері публічного управління. Це супроводжується відсутністю у вітчизняної наукової спільноти належного розуміння важливості наукових досліджень цієї сфери. Досі не розв'язано проблему обґрунтування сучасних шляхів удосконалення профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб у сфері публічного управління, оновлення системи суб'єктів її реалізації, заходів профілактичного впливу, не здійснено науковий пошук іноземного досвіду організації і здійснення профілактики правопорушень у цій сфері, адаптація якого була б можливою в Україні. Усе це зумовлює актуальність наукового обґрунтування сучасних підходів до організації та здійснення профілактики адміністративних деліктів посадових осіб у сфері публічного управління.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертація спрямована на реалізацію положень Стратегії сталого розвитку «Україна–2020», затвердженої Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5/2015, Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, затвердженої Законом України від 18 березня 2004 р. № 1629-IV, Пріоритетних напрямів розвитку правової науки на 2016-2020 рр., схвалених Національною академією правових наук України 03 березня 2016 р., виконана в контексті Пріоритетних напрямів розвитку правової науки на 2016-2020 рр., затверджених Національною академією правових наук України 03 березня 2016 р., наукового напрямку Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка»: «Правові, психологічні та інформаційні проблеми розвитку державності в Україні», затвердженого Вченою радою Національного університету «Львівська політехніка» від 24 червня 2014 р. (протокол № 5).

Мета і завдання дослідження. *Метою* роботи є комплексний аналіз концептуальних питань профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління, з'ясування проблем реалізації адміністративно-правових заходів профілактики таких проступків та шляхів їхнього подолання.

З огляду на поставлену мету визначено такі *завдання*:

- розкрити наукознавчу основу і методологію дослідження профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління;
- здійснити класифікацію адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління;
- сформулювати поняття та виокремити особливості профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління;
- надати системно-структурну характеристику профілактики правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління;
- схарактеризувати особливості правового забезпечення системи профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління;
- з'ясувати правові ознаки та здійснити класифікацію суб'єктів системи профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління;
- визначити поняття та різновиди заходів профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління, правові засади їхньої організації та реалізації;
- розробити шляхи удосконалення реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління.

Об'єкт дослідження – суспільні відносини, які виникають у сфері профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління.

Предмет дослідження – профілактика адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління.

Методи дослідження. У дисертації з урахуванням мети і завдань дослідження сформовано сучасний методологічний інструментарій, який охоплює загальнонаукові та спеціально-юридичні методи наукового пізнання. Серед найбільш вагомих методів виокремлено діалектичний метод, метод індукції та дедукції, аналізу та синтезу, класифікації, групування, системно-структурний метод, спеціально-правові методи: формально-юридичний, порівняльно-правовий, прогностично-правовий. У дисертаційній роботі задіяно потенціал та ідеї таких філософських теорій, як феноменологія, аксіологія, антропологія, синергетика. Пізнання динамічних змін чинників, що зумовлюють вчинення адміністративних деліктів посадовими особами органів публічного управління (підрозділи 1.3, 3.2), наукове дослідження та дефініювання правових категорій: «профілактика правопорушень», «попередження правопорушень», «запобігання вчиненню правопорушень», «протидія деліктам»; «адміністративні правопорушення, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління», «публічне управління», «органи публічного управління», «органи публічної адміністрації», «посадова особа» проведено з урахуванням основ діалектики (підрозділ 1.1).

Метод індукції дозволив, зважаючи на специфіку та різноманіття проявів протиправної поведінки посадових осіб органів публічного управління, виокремити загальні їх ознаки, уніфікувати чинники, які негативно впливають на стан правопорядку та законності в діяльності таких посадових осіб (підрозділи 1.2, 1.3, 3.2). Методи аналізу та синтезу дали змогу дослідити особливості профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління (підрозділ 1.3). Системно-структурний метод є визначальним у здійсненні системно-структурної характеристики профілактики правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління (підрозділ 2.1). Методи класифікації та групування дозволили представити власну класифікацію адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління (підрозділ 1.2), суб'єктів системи профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління (підрозділ 2.3). Використання формально-юридичного методу стало основою для розроблення пропозицій щодо внесення змін до законодавства задля удосконалення профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління (підрозділ 3.3). Потенціал феноменології, гносеології, антропології дає змогу з'ясувати істинні мотиви посадових правопорушень, спонукальні особливості ментальної природи людини, що штовхають її на вчинення таких деліктів, а синергетики – спроектувати вплив новітніх засобів профілактичного впливу на життя суспільства та зменшення деліктних проявів серед посадових осіб (підрозділ 3.3).

Емпіричну базу дослідження становлять результати анкетування 210 осіб (70 – з Львівської, 70 – з Кіровоградської, 70 – з Київської областей) та 90 посадових осіб органів публічного управління (30 – з Львівської, 30 – з Кіровоградської, 30 – з Київської областей). Дисертаційна робота виконана, спираючись на рішення органів публічного управління, статистичні дані притягнення посадових осіб до адміністративної відповідальності за адміністративні правопорушення протягом 2016-2019 рр.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що у дисертації вперше здійснено комплексне наукове дослідження профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління у контексті трансформації правових засад організації функціонування системи органів публічного управління в Україні, в умовах посилення професійності та «прозорості» діяльності посадових осіб органів публічного управління. У межах проведеного дослідження отримано низку результатів, які характеризуються науковою новизною, зокрема:

уперше:

– внаслідок теоретичного осмислення дефініції профілактики адміністративних правопорушень посадовими особами органів публічного управління встановлено, що вона є складним і багатоаспектним правовим явищем, яке за своїм змістом є комплексом спеціальних заходів впливу на

посадових осіб органів публічного управління щодо нейтралізації потенційної можливості вчинення адміністративних правопорушень, усунення чинників, що зумовлюють протиправну діяльність, з метою охорони громадського порядку, прав і свобод громадян та встановленого порядку управління; представлено її науковий аналіз;

- визначено особливості профілактики адміністративних правопорушень посадовими особами органів публічного управління та з'ясовано, що вони зумовлені специфікою принципів її реалізації, сферою профілактичного впливу, різновидами таких правопорушень, різноплановістю заходів впливу, підвищеною соціальною значущістю протидії таким деліктам;

- запропоновано авторський підхід до класифікації суб'єктів системи профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління за низкою критеріїв: структурою суб'єктів профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління, компетенцією щодо профілактики адміністративних правопорушень таких посадових осіб, рівнями здійснення профілактики таких адміністративних проступків та деталізовано їхні ознаки;

- розроблено шляхи удосконалення адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління, які можна диференціювати як організаційні, методологічно-інформаційні, технічні та правові; надано їхню характеристику;

- обґрунтовано потребу внесення змін до Типового положення про громадську раду при міністерстві, іншому центральному органі виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласній, Київській та Севастопольській міській, районній, районній у м. Києві та Севастополі державній адміністрації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 квітня 2019 р. № 353 задля розширення можливості громадських рад здійснювати заходи профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління;

удосконалено:

- теоретичне обґрунтування визначення правових категорій: «профілактика правопорушень», «попередження правопорушень», «запобігання вчиненню правопорушень», «протидія деліктам»; «адміністративні правопорушення, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління», «публічне управління», «органи публічного управління», «органи публічної адміністрації», «посадова особа»;

- науковий аналіз видів адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління;

- системно-структурну характеристику профілактики правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління;

- науковий аналіз правового забезпечення системи профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління;

- пропозиції щодо організації та реалізації адміністративно-правових заходів профілактики проступків, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління;

набуло подальшого розвитку:

- історико-правовий аналіз трансформації інституту службових (посадових) деліктів;

- виокремлення історіографічного компоненту наукознавчої основи профілактики проступків, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління;

- наукові підходи щодо визначення суб'єктів системи профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління;

- формування наукового обґрунтування потреби налагодження взаємодії суб'єктів системи профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління;

- теоретико-правові положення щодо змісту заходів профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління.

Практичне значення одержаних результатів дослідження полягає в тому, що сформульовані в дисертації висновки, пропозиції мають науково-теоретичне і практичне значення та можуть бути використані у:

- *науково-дослідній сфері* – для поглиблення наукових досліджень питань профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління (акт впровадження Львівського інституту ПрАТ «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом» від 18 червня 2020 р.);

- *правотворчій сфері* – для удосконалення законодавства у сфері профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління;

- *практичній діяльності* – для підвищення ефективності діяльності суб'єктів профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління (довідка Кам'янка-Бузького районного суду Львівської області від 17 червня 2020 р. № 7/578/2020);

- *навчальному процесі* – під час підготовки навчально-методичної літератури та для вдосконалення викладання навчальних дисциплін: «Адміністративне право», «Адміністративний процес» (акт про впровадження результатів дисертаційного дослідження в освітній процес Львівського державного університету внутрішніх справ від 30 червня 2020 р. № 26; довідка про використання в навчальному процесі Національного університету «Львівська політехніка» результатів дисертаційного дослідження від 04 червня 2020 р. № 67-01-859).

Особистий внесок здобувача. Викладені і обґрунтовані у дисертації положення, пропозиції, висновки одержані здобувачем особисто внаслідок

самостійно проведених наукових досліджень. Використання результатів наукових досліджень інших авторів мають посилання на відповідні джерела.

Апробація результатів дослідження. Основні положення та висновки дисертації були апробовані, зокрема, на: Міжнародній науково-практичній конференції «Право і держава: проблеми розвитку та взаємодії у XXI ст.» (м. Запоріжжя, 24–25 січня 2020 р.); Міжнародній науково-практичній конференції «Правові засади суверенного розвитку України в сучасних умовах» (м. Київ, 31 січня – 1 лютого 2020 р.); Міжнародній науково-практичній конференції «Вплив юридичної науки на розвиток міжнародного та національного законодавства» (м. Харків, 14-15 лютого 2020 р.); Міжнародній науково-практичній конференції «Право як ефективний суспільний регулятор» (м. Львів, 14-15 лютого 2020 р.), Всеукраїнській науково-практичній конференції здобувачів та викладачів закладів вищої освіти «Травневі правові читання» (м. Черкаси, 07 травня 2020 р.).

Публікації. Наукові результати дисертації представлено у 11 наукових публікаціях, серед них шість статей (п'ять опубліковані у фахових наукових виданнях України, одна – в іноземному науковому періодичному виданні) і п'ять публікацій, які додатково відображають наукові результати дисертації, у збірниках тез доповідей на науково-практичних конференціях та наукових заходах.

Структура та обсяг дисертації. Дисертація складається з анотації, переліку умовних скорочень, вступу, трьох розділів, об'єднаних у дев'ять підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг дисертації становить 245 сторінок, з них основного тексту – 178 сторінок. Список використаних джерел налічує 301 найменування і займає 32 сторінки. Додатки розміщено на 18 сторінках.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У **Вступі** обґрунтовано актуальність теми дисертації, визначено зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, мету та завдання роботи, об'єкт та предмет, емпіричну базу дослідження, окреслено методологічну основу роботи, її наукову новизну, визначено науково-теоретичне і практичне значення одержаних результатів; наведено інформацію про апробацію основних положень роботи та публікації за темою дослідження, визначено структуру та обсяг дисертації.

Розділ 1 «Теоретико-методологічні основи профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління» складається з трьох підрозділів, у яких представлено наукознавчу основу і методологію дослідження профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління, види таких правопорушень та визначено поняття та особливості профілактики таких деліктів.

У підрозділі 1.1 «Наукознавча основа і методологія дослідження профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління» представлено наукознавчу основу дослідження профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління, як комплексне поєднання результатів наукових досліджень, концепцій, підходів, наукової інтерпретації ключових термінів та знань про їх історичне становлення, трансформаційні перетворення, знань про історичну зумовленість прийняття правових норм та їхню змістовну зміну. Зміст підрозділу відображено завдяки висвітленню єдності теоретичної, історіографічної, історичної компоненти наукознавчої основи дослідження. Формування теоретичної компоненти наукознавчої основи дослідження профілактики адміністративних правопорушень здійснено за допомогою дефініювання та змістовного аналізу низки понять, які мають визначальне значення для наукового пізнання змісту загальної категорії «профілактика адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління». Історіографічна компонента цієї наукознавчої основи містить історіографічний масив наукових джерел, представлений трьома блоками наукових джерел: 1) праці загальнонаукового характеру, зокрема неправового змісту, або правового змісту, що мають історико-правову чи іншу цінність, наприклад формують глибше уявлення про психологічний портрет правопорушника і його жертви, здатність тих чи інших заходів психологічно вплинути на поведінку особи та виявити схильність до різних деліктних проявів у службовій діяльності тощо; 2) наукова юридична література в галузі публічного управління, що стосується діяльності посадових осіб, проходження державної служби, здійснення публічно-сервісної діяльності; 3) наукові джерела винятково адміністративно-правового змісту, присвячені дослідженню адміністративно-правових засобів профілактики деліктів, загальних питань профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління, методів, способів її реалізації, особливостей застосування заходів профілактики різних деліктів у цій сфері тощо. Методологію дослідження профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління представлено за допомогою деталізації специфіки застосування у дослідженні загальнофілософських, загальнонаукових, спеціально-правових методів наукового пізнання. У роботі застосовано потенціал та ідеї таких філософських теорій, як феноменологія, аксіологія, антропологія, синергетика.

У підрозділі 1.2 «Види адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління» представлено класифікацію адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління за низкою критеріїв, що дало змогу усвідомити різноманітність видових проявів протиправної поведінки посадових осіб органів публічного управління, їхню специфіку та мало визначальне значення для вироблення адекватних заходів профілактики таких деліктів. Зокрема такими критеріями обрано: специфіку змісту та зовнішньої

форми виразу нормативно-правового акта, яким передбачено адміністративне правопорушення посадових осіб органів публічного управління, юридичних складів правопорушень посадових осіб органів публічного управління за ступенем їх суспільної небезпеки, характер заподіяної шкоди, об'єкт посягання, специфіку суб'єкта правопорушення, специфіку об'єктивної сторони проступку залежно від тривалості протиправної поведінки (дій або бездіяльності) у часі, форму вини посадової особи органів публічного управління.

У підрозділі 1.3 «*Поняття та особливості профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління*» встановлено складність та багатоаспектність категорії профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління та сформульовано її авторську дефініцію. Представлено та схарактеризовано специфіку профілактики адміністративних правопорушень посадовими особами органів публічного управління, що зумовлена змістом її принципів, сферою профілактичного впливу, цілями та завданнями, впливом соціально-економічних процесів, різноплановістю заходів впливу тощо.

Розділ 2 «Система профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління» складається з трьох підрозділів, у яких представлено системно-структурну характеристику профілактики правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління, відображено специфіку правового забезпечення системи профілактики таких адміністративних деліктів, правові ознаки та класифікацію суб'єктів системи профілактики цих адміністративних проступків.

У підрозділі 2.1 «*Системно-структурна характеристика профілактики правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління*» встановлено, що загальні засади системно-структурного підходу до вивчення такого складного правового феномена, як профілактика правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління, дають змогу представити систему профілактики таких адміністративних деліктів завдяки єдності найбільш вагомих її складових: суб'єктів та об'єктів профілактики, форм, рівнів, заходів, методів профілактичного впливу. Представлено розгорнутий аналіз цих складових елементів профілактики правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління. Водночас здійснено деталізацію системи неспеціалізованих та спеціалізованих суб'єктів, що реалізують профілактичний вплив на службову діяльність у сфері публічного управління. Проаналізовано об'єкти профілактичного впливу у сфері протидії правопорушенням посадових осіб органів публічного управління. З'ясовано, що форма профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління є способом організації здійснення профілактичних заходів щодо таких посадових осіб, визначає порядок формування і реалізації профілактики, а також взаємовідносини суб'єктів профілактики з посадовими особами органів публічного управління. Проаналізовано загальносоціальний, спеціальний та індивідуальний

рівень профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняють посадові особи органів публічного управління. Визначено методи профілактики досліджуваних адміністративних деліктів.

У підрозділі 2.2 «*Правове забезпечення системи профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління*» схарактеризовано правове забезпечення профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління. Обґрунтовано доцільність створення єдиного нормативно-правового акта, який би визначав загальні засади профілактики адміністративних правопорушень, чітко окреслював правову основу протидії деліктам у системі публічного управління. Наголошено на нагальній потребі створення органами публічного управління нормативно-правових актів щодо чіткого визначення уповноважених на здійснення профілактичних заходів осіб, специфіки загальних та індивідуальних заходів, видів, форм і методів профілактики. Нагальним завданням удосконалення адміністративно-правового забезпечення профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління є формування Комплексних програм профілактики правопорушень серед посадових осіб, забезпечення правопорядку та протидії корупції в системі публічної служби.

У підрозділі 2.3 «*Правові ознаки та класифікація суб'єктів системи профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління*» виокремлено найважливіші ознаки суб'єктів системи профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління. Зазначено, що суб'єкти профілактики адміністративних правопорушень у системі органів публічного управління є взаємопов'язаними та взаємодіють між собою. Основними критеріями їхньої класифікації визначено структуру цих суб'єктів, компетенцію, рівні здійснення профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління.

Розділ 3 «Особливості організації та реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління» складається з трьох підрозділів, у яких з'ясовано поняття та здійснено класифікацію заходів профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління, визначено правові засади організації та реалізації заходів профілактики таких проступків. Окремо запропоновано авторський підхід до визначення шляхів удосконалення реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління.

У підрозділі 3.1 «*Поняття та класифікація заходів профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління*» доведено, що заходи профілактики адміністративних правопорушень утворюють визначений нормативно-правовими актами комплекс дій і процедур організаційного, правового і виховного характеру. Класифіковано ці заходи за низкою критеріїв: залежно від сфери їх застосування та кола суб'єктів, на яких

вони можуть поширюватися, за масштабом застосування, залежно від мети, від рівня публічності, за суб'єктами їх реалізації, за змістом організаційної діяльності, за характером управлінських методів, за рівнями профілактичної роботи, за формою зовнішнього виразу профілактичних заходів. Аналіз різновидів зазначених заходів дав змогу визначити притаманні їм незалежно від критеріїв класифікації ознаки.

У підрозділі 3.2 «*Правові засади організації та реалізації адміністративно-правових заходів профілактики проступків, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління*» визначено, що організація адміністративно-правових заходів профілактики деліктів посадових осіб органів публічного управління потребує чіткої формалізації та управління. Вона втілюється за допомогою формулювання певних правил реалізації профілактичної роботи, розробки та прийняття управлінських рішень, правових засад структурованості майбутньої профілактичної діяльності, домінування керівного начала з чітким розподілом повноважень підпорядкованих суб'єктів. Завдяки таким заходам профілактика правопорушень стає злагодженою та ефективною. Реалізація є другою складовою процесу втілення в життя профілактичних заходів щодо службової діяльності в сфері публічного управління. Організація та реалізація заходів профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління повинна здійснюватися на засадах уніфікації та автоматизації виявлення деліктних проявів, подолання вибіркового принципу реагування на факти правопорушень, удосконалення інформаційного забезпечення профілактики таких правопорушень, забезпечення різноплановості профілактичної діяльності, поєднання правових, економічних, соціальних, психологічних інструментів протидії деліктним проявам, підвищення рівня правосвідомості та правової культури посадових осіб органів публічного управління.

У підрозділі 3.3 «*Шляхи удосконалення реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління*» з'ясовано, що досягнення якісних результатів реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління можливе лише за умови комплексного врахування організаційних, методологічних, технічних та правових аспектів можливих реформ. Серед організаційних шляхів підвищення ефективності реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління слід виокремити удосконалення системи суб'єктів такої діяльності, форм та методів профілактичної роботи, координації їх зусиль у протидії правопорушенням у системі органів публічного управління. Важливим організаційним чинником протидії правопорушенням посадових осіб органів публічного управління є формування механізмів забезпечення відкритості, гласності роботи органів публічного управління, врахування потреб громадськості. Також на часі методологічно-інформаційні зміни в сфері профілактики досліджуваних правопорушень, зокрема сформовано пропозиції, що стосуються

змісту методичних рекомендацій для підрозділів (посадових осіб) органів публічного управління щодо профілактики правопорушень службового характеру. Особливо важливою є інформаційна складова профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління, що охоплює систему спеціальних технічних засобів та програмного забезпечення, інформаційних технологій та методичних інструктивних матеріалів оперативного виявлення достовірної інформації щодо системи ризиків виникнення правопорушень у системі роботи органу публічного управління, наявні негативні тенденції в його роботі. Технічним чинником удосконалення реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління є покращення системи збору та обробки інформації про якість виконання посадових обов'язків державними службовцями, рівень задоволення прав та законних інтересів громадян органом публічного управління, виявлення фактів неналежного виконання посадових обов'язків, можливих корупційних ризиків, наявності конфлікту інтересів тощо.

ВИСНОВКИ

Результати наукового дослідження теоретичних та практичних аспектів профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління сформульовані з використанням сучасного методологічного інструментарію, на основі чинного законодавства, практики його застосування, унаслідок теоретичного осмислення результатів наукових досліджень в межах вітчизняної та іноземної правової науки, спираються на рішення органів публічного управління, статистичні дані. Вони мають важливе наукове і прикладне значення, стали підставою для вирішення визначених завдань і досягнення заявленої мети, ідентифікації практичних проблем профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління та обґрунтування шляхів удосконалення адміністративно-правових заходів профілактики таких деліктів. Результати дисертаційного дослідження відповідають вимогам наукової новизни і можуть бути деталізованими у таких висновках:

1. Визначено, що наукознавча основа дослідження профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління, становить систематизований виклад результатів наукових досліджень, концепцій, підходів, наукової інтерпретації ключових термінів та понять, знань про їх історичний контекст становлення, трансформацію, інформації про історичну зумовленість прийняття правових норм у досліджуваній сфері і їхню змістовну зміну. У ролі структурних частин наукознавчої основи дослідження профілактики адміністративних правопорушень виокремлено теоретичну, історіографічну, історичну компоненти та представлено їх розгорнутий аналіз. Теоретична компонента присвячена дефініюванню та змістовному аналізу низки понять, які мають визначальне значення для наукового пізнання змісту категорії

«профілактика адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління». Історіографічна компонента представлена трьома блоками наукових джерел, кожний з яких дає змогу сформуванню широкого уявлення про специфіку профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління. Методологія дослідження профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління, охоплює як загальнонаукові методи дослідження, зокрема діалектичний метод, індукції та дедукції, аналізу та синтезу, класифікації, групування, аналогії, системно-структурний метод, так і спеціально-правові методи (формально-юридичний, порівняльно-правовий, прогностично-правовий). Дослідження профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління здійснено, використовуючи потенціал та ідеї низки філософських теорій, зокрема феноменології, аксіології, антропології, синергетики.

2. З'ясовано, що адміністративні правопорушення посадових осіб органів публічного мають різні видові прояви. Основними диференціюючими критеріями для поділу адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління визначено специфіку зовнішньої форми виразу нормативно-правового акта, яким передбачено адміністративне правопорушення посадових осіб органів публічного управління, юридичних складів правопорушень посадових осіб органів публічного управління за ступенем їх суспільної небезпеки, характер заподіяної шкоди, об'єкт посягання, специфіку суб'єкта правопорушення, об'єктивної сторони проступку залежно від тривалості протиправної поведінки (дій або бездіяльності) у часі, форму вини посадової особи органу публічного управління.

3. Встановлено, що профілактика адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління є складним і багатоаспектним правовим явищем, комплексом спеціальних заходів впливу на посадових осіб органів публічного управління щодо нейтралізації потенційної можливості вчинення адміністративних правопорушень, усунення чинників, які зумовлюють протиправну діяльність, з метою охорони громадського порядку, прав і свобод громадян та встановленого порядку управління. Особливості профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління зумовлені специфікою принципів її реалізації, сферою профілактичного впливу, відзначаються значним впливом соціально-економічних процесів, які зумовлюють зростання кількості адміністративних правопорушень серед посадових осіб органів публічного управління, різноплановістю заходів впливу, підвищеною соціальною значущістю протидії таким деліктам.

4. Надано системно-структурну характеристику профілактики правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління, що стала наслідком застосування системно-структурного підходу до дослідження правової природи профілактики визначених адміністративних деліктів, її структурних елементів. Встановлено, що система профілактики адміністративних

правопорушень посадових осіб органів публічного управління набуває реального функціонального змісту, лише коли вона представлена спеціальними об'єктами та суб'єктами реалізації профілактичного впливу, а в її структурі відображені як самі заходи профілактичного впливу, так і вищі за ступенем їх організації рівні практичного втілення, тобто в цю систему повинні входити усі видові прояви такої профілактики, методи профілактичного впливу тощо. Саме усі згадані елементи і формують систему профілактики адміністративних деліктів, а їх розгорнутий аналіз становить основу системно-структурної характеристики профілактики правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління.

5. Встановлено, що правове забезпечення профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління передбачає формування правових засад підтримання стану захищеності прав та законних інтересів держави, суспільства та окремих людей від порушень з боку посадових осіб органів публічного управління, що реалізуються за допомогою сформованої системи нормативного-правового забезпечення, створення організаційних і процедурних гарантій такої захищеності, передбачає усунення чинників, які визначають протиправну діяльність таких посадових осіб. Проаналізовано основні нормативно-правові акти, що становлять нормативно-правову основу профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління, та встановлено, що сьогодні кількість нормативно-правових актів, які деталізують профілактику правопорушень конкретної структурної ланки публічного управління, є недостатньою. З метою підвищення ефективності профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління потрібно створити ефективну структуровану вертикаль правового забезпечення цієї сфери, адже система спеціальних нормативно-правових актів не уніфікована та недосконала.

6. З'ясовано, що система профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління охоплює значну кількість закономірно пов'язаних один з одним елементів, найважливішим у якій є суб'єкт її реалізації. Аналіз наукових підходів до питання класифікації суб'єктів системи профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління свідчить, що такі суб'єкти становлять систему, яка вирізняється складністю та багатофункціональністю. Основними критеріями запропонованої класифікації визначено структуру суб'єктів профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління, компетенцією щодо такої профілактики, рівні здійснення профілактичного впливу. Загалом система суб'єктів профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління сформована із державних органів, органів місцевого самоврядування, громадських об'єднань та громадян, яких законодавець уповноважив здійснювати профілактику та усувати причини, умови, які створюють сприятливе середовище для вчинення посадовими особами органів

публічного управління адміністративних правопорушень, а також запобігати вчиненню таких правопорушень.

7. Заходами профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління визначено систему передбачених нормативно-правовими актами дій і процедур організаційного, правового і виховного характеру, спрямованих на попередження й усунення причин і умов, які зумовлюють деліктну поведінку посадової особи органу публічного управління та вчинення деліктів у сфері службової діяльності, що пов'язана з виконанням функцій органу публічного управління. Здійснено класифікацію заходів профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного за низкою критеріїв: залежно від запобіжної мети; за сферою їх застосування та колом суб'єктів, на яких вони можуть поширюватися; за масштабом застосування; залежно від рівня публічності; за суб'єктами реалізації; за змістом організаційної діяльності; за характером управлінських методів; за рівнями профілактичної роботи; за формою зовнішнього виразу профілактичного заходу. Обґрунтовано, що правове забезпечення організації та реалізації заходів профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління повинно здійснюватися з урахуванням потреби уніфікації та автоматизації виявлення деліктних проявів, подолання вибіркового принципу реагування на факти порушення прав і свобод людини, удосконалення інформаційного забезпечення профілактики таких правопорушень, забезпечення різноплановості профілактичної діяльності, поєднання правових, економічних, соціальних, психологічних інструментів протидії деліктним проявам, підвищення рівня правосвідомості та правової культури посадових осіб органів публічного управління. Реалізація таких заходів можлива завдяки широкій практиці створення спеціальних підрозділів профілактичної роботи в органах публічного управління. Налагодження дієвої системи професійно-психологічного відбору кандидатів на посади органів системи публічного управління повинно базуватися на проведенні спеціальної перевірки відомостей щодо осіб, які претендують на зайняття посад в органах публічного управління. Планування профілактики адміністративних правопорушень органів публічного управління повинно бути закріпленим на рівні загальних, спеціальних та індивідуальних планів проведення таких заходів.

8. З'ясовано, що удосконалення реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління є цілеспрямованим, здійснюваним на безперервній основі процесом пошуку способів покращення результативності діяльності щодо усунення чинників, які детермінують протиправну діяльність посадових осіб органів публічного управління, якості виявлення причин та умов вчинення таких адміністративних правопорушень, запобігання правопорушенням у цій сфері. Шляхи підвищення ефективності реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління можна диференціювати на організаційні, методологічно-інформаційні, технічні та

правові. Якісні результати досягаються лише тоді, коли оптимізується не просто профілактика окремих деліктів, а процес ідентифікації негативних для сфери діяльності органів публічного управління чинників загалом. Це може стати реальним не лише завдяки розробці комплексу сучасних інструментів та технологій з множинністю різних способів збору, обробки інформації, але і створення розгалуженої та структурованої мережі суб'єктів аналізу цієї інформації, здатних виявити, ліквідувати чи мінімізувати негативні тенденції, розробити механізми запобігання незаконній діяльності в майбутньому. Важливим організаційним чинником протидії правопорушенням посадових осіб органів публічного управління є формування механізмів забезпечення відкритості, гласності роботи органів публічного управління, врахування потреб громадськості. Задля розширення повноважень громадських рад у профілактиці правопорушень посадових осіб органів публічного управління розроблено проект змін до Типового положення про громадську раду при міністерстві, іншому центральному органі виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласній, Київській та Севастопольській міській, районній, районній у м. Києві та Севастополі державній адміністрації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 квітня 2019 р. № 353.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Русанюк У. Етимолого-семантичний аналіз категорії «адміністративні правопорушення, які вчиняються органами публічного управління». *Visegrad Journal on Human Rights*. 2019. № 5, vol. 3. P. 128–133.
2. Русанюк У. Я. Адміністративно-правова характеристика видів правопорушень посадових осіб органів публічного управління. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»*. Серія: «Юридичні науки». 2020. № 1 (23). С. 15–20.
3. Русанюк У. Я. Правові засади організації та реалізації адміністративно-правових заходів профілактики проступків, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління. *Журнал східноєвропейського права*. 2019. № 69. С. 200–205.
4. Русанюк У. Я. Удосконалення реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління. *Правові горизонти*. 2020. Вип. 20 (33). С. 88–94.
5. Русанюк У. Я. Класифікація суб'єктів системи профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління. *Часопис Київського університету права*. 2020. № 1. С. 173–176.

6. Русанюк У. Я. Наукознавча основа дослідження профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління. *Актуальні проблеми правознавства*. 2020. Вип. 1 (21). С. 116–122.

які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

7. Русанюк У. Я. Основи взаємодії суб'єктів системи профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління. *Право і держава: проблеми розвитку та взаємодії у XXI ст.*: матеріали доповідей міжнародної науково-практичної конференції, 24–25 січня 2020 р. Запоріжжя, 2020. С. 92–96.

8. Русанюк У. Я. Правові ознаки суб'єктів системи профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління. *Правові засади суверенного розвитку України в сучасних умовах*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, 31 січня–1 лютого 2020 р. Київ, 2020. С. 73–78.

9. Русанюк У. Я. Шляхи підвищення ефективності реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління. *Вплив юридичної науки на розвиток міжнародного та національного законодавства*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, 14-15 лютого 2020 р. Харків, 2020. С. 53–56.

10. Русанюк У. Я. Організація та реалізація адміністративно-правових заходів профілактики проступків, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління. *Право як ефективний суспільний регулятор*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, 14-15 лютого 2020 р. Львів, 2020. С. 90–96.

11. Русанюк У. Я. Структурний аналіз профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління. *Травневі правові читання*: матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів та викладачів закладів вищої освіти, 07 травня 2020 р. Черкаси, 2020. С. 304–306.

АНОТАЦІЯ

Русанюк У. Я. Профілактика адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління. – *Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.*

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. – Національний університет «Львівська політехніка» Міністерства освіти і науки України. – Львів, 2020.

Дисертацію присвячено комплексному дослідженню профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління.

Визначено наукознавчу основу дослідження профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління, та встановлено, що вона сформована у єдності теоретичної, історіографічної, історичної компоненти розуміння проблеми. Проаналізовано основні види адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління, сформовано дефініцію поняття «профілактика адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління», визначено особливості такої профілактики. Надано системно-структурну характеристику профілактики правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління, здійснено аналіз найбільш вагомих складових цієї системи та її правового забезпечення. Виокремлено правові ознаки та представлено класифікацію суб'єктів системи профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління. Визначено специфіку організації та реалізації адміністративно-правових заходів профілактики досліджуваних деліктів, розроблено шляхи удосконалення їхньої реалізації. Шляхи підвищення ефективності реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління диференційовано на організаційні, методологічно-інформаційні, технічні та правові; зроблено їх аналіз.

Ключові слова: адміністративне правопорушення, профілактика адміністративних правопорушень, посадові особи, публічне управління, органи публічного управління, запобігання адміністративним правопорушенням, попередження адміністративних правопорушень, профілактика адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління.

АННОТАЦИЯ

**Русанюк У.Я. Профілактика адміністративних правонарушень
должностных лиц органов публичного управления.** – *Квалификационный
научный труд на правах рукописи.*

Диссертация на соискание ученой степени кандидата юридических наук по специальности 12.00.07 – административное право и процесс; финансовое право; информационное право. – Национальный университет «Львовская политехника» Министерства образования и науки Украины. – Львов, 2020.

Диссертация посвящена исследованию профилактики административных правонарушений, совершаемых должностными лицами органов публичного управления. Определены науковедческие основания исследования профилактики административных правонарушений, совершаемых должностными лицами органов публичного управления, сформированные в единстве теоретической, историографической, исторической компоненты понимания проблемы и представлены системой научных идей, подходов к научной интерпретации ключевых терминов и категорий, определены исторической обусловленностью

принятие правовых норм в исследуемой сфере и их содержательным изменением. Установлена методология исследования проблемы профилактики административных правонарушений должностных лиц органов публичного управления, охватывающая широкий круг приемов, методов научного исследования, среди которых дедукция и индукция, анализ, синтез, абстрагирование, обобщение, методы классификации, группировки, аналогии, системно-структурный метод, специально-правовые методы (формально-догматический, сравнительно-правовой, прогнозно-правовой). Представлен общий анализ основных видов административных правонарушений должностных лиц органов публичного управления, сформирована дефиниция понятия «профилактика административных правонарушений, совершаемых должностными лицами органов публичного управления», выделены особенности такой профилактики. Представлена системно-структурная характеристика профилактики правонарушений, совершаемых должностными лицами органов публичного управления, и осуществлен анализ наиболее значимых составляющих этой системы (субъектов и объектов профилактики, форм, уровней, мероприятий, методов профилактического воздействия), раскрыто правовое обеспечение этой системы. Проанализированы правовые особенности и представлена классификация субъектов системы профилактики административных правонарушений должностных лиц органов публичного управления. Определена специфика реализации административно-правовых мер профилактики правонарушений должностных лиц органов публичного управления, отдельно детализирована система мер профилактики административных правонарушений должностных лиц органов публичного управления, освещены правовые основы их организации и реализации, представлен развернутый анализ путей совершенствования их реализации. Установлено, что профилактика административных правонарушений должностных лиц органов публичного управления должна приобрести большие масштабы, быть ориентированной не столько на выборочное реагирование на факты противоправной деятельности, как касаться выработки четких правовых, организационных, информационных механизмов, делающих совершение административных правонарушений должностными лицами невозможным или минимизировали их совершение, наделяя органы, обладающие юрисдикционными полномочиями, возможностью немедленно получать информацию о факте совершения таких деликтов и осуществлять оперативное реагирование и привлечения виновных к ответственности. Пути повышения эффективности реализации административно-правовых мер профилактики правонарушений должностных лиц органов публичного управления дифференцированы на организационные, методологически-информационные, технические, правовые; представлен их анализ. Отмечена необходимость расширения системы нормативно-правовых актов по профилактике служебных деликтов различных органов публичного управления с четким определением субъектов реализации профилактических мероприятий, специфики общих и индивидуальных

мероприятий профилактической деятельности, видов, форм и методов профилактики деликтов в сфере публичного управления.

Ключевые слова: административное правонарушение, профилактика административных правонарушений, должностные лица, публичное управление, органы публичного управления, предотвращение административных правонарушений, предупреждение административных правонарушений, профилактика административных правонарушений должностных лиц органов публичного управления.

SUMMARY

Rusanyuk U. Ya. Prevention of administrative offenses by public administration officials. – *Qualifying scientific work as a manuscript.*

The thesis for the scientific degree of Candidate of Juridical Sciences in speciality 12.00.07 – administrative law and procedure; financial law; information law. – Lviv Polytechnic National University of the Ministry of Education and Science of Ukraine. – Lviv, 2020.

The dissertation deals with the study of measures for the prevention of administrative offences committed by officials of public administration bodies. The scientific basis of the study of measures for the prevention of administrative offences committed by public administration officials is determined. It is formed in the unity of theoretical, historiographical, historical components of understanding the problem. A general analysis of the main types of administrative offences of public administration officials is carried out, the concept of «measures for the prevention of administrative offences committed by officials of public administration bodies» is defined, and the special features of prevention are described. The system and structural characteristics of measures for the prevention of offences committed by officials of public administration bodies are presented; the most important components of this system and its legal provision are analysed. The classification of the subjects of the system of prevention of administrative offences of public administration officials is made; its legal features are distinguished. The peculiarities of the organization and implementation of administrative and legal measures for the prevention of investigated delicts are determined; an in-depth analysis of ways to improve their implementation is elaborated. The ways of increasing the effectiveness of the implementation of administrative and legal measures for the prevention of offences of public administration officials are divided into organizational, methodological and informational, technical and legal, and their analysis is performed.

Key words: administrative offence, measures for the prevention of administrative offences, officials, public administration, public administration bodies, preclusion of administrative offences, obviation of administrative offences, prevention of administrative offences of officials of public administration bodies.

Підписано до друку 23.10.2020 р.
Формат 60×84/16.
Папір друкарський. Ум. друк. арк. 1,9.
Зам. № 3. Наклад 100 пр.

Надруковано в «Видавництво Людмила».
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
суб'єктів видавничої справи серія ДК № 5303 від 02.03.2017.
«Видавництво Людмила»
03148, Київ, а/с 115.
Тел./факс: + 38 050 469 7485, 068 340 8332
E-mail: lesya3000@ukr.net